

HIDAS ISTVÁN

1918. szeptember 29. Budapest – 2002. január 13. Budapest

MNM

FŐBB TISZTSÉGEI

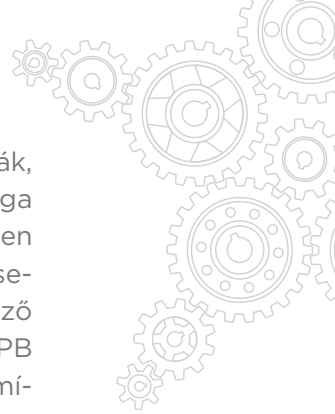
Az MDP KV tagja	1950. május 31.–1956. október 31.
Az MDP Budapesti Bizottsága első titkára	1950. június 25.–1952. november 15.
Az MDP Szervező Bizottsága póttagja	1950. június 1.–1951. március 2.
Az MDP Szervező Bizottsága tagja	1951. március 2.–1953. június 28.
Az MDP PB póttagja	1951. március 2.–1951. november 30.
Az MDP PB tagja	1951. november 30.–1956. október 24.
Az MDP KV titkára	1951. november 30.–1953. június 28.
A Minisztertanács elnökhelyettese	1952. november 14.–1953. július 4.
Nehézipari miniszter	1953. július 4.–1954. október 9.
Vegyipari és energiaügyi miniszter	1954. október 9.–1954. október 30.
A Minisztertanács elnökhelyettese	1954. október 30.–1956. július 30.
A Minisztertanács első elnökhelyettese	1956. július 30.–1956. október 27.

PÁLYÁJA

Apja Háder István, anyja Táglicht Gizella volt. Vezetéknevét 1950-ben változtatta Hidasra.

Négy polgári osztályt végzett, majd vasesztergályos segédlevelet szerzett. 1936-ban csatlakozott a Szociáldemokrata Ifjúsági Mozgalomhoz, tagja lett az esztergályosok szervezőbizottságának, 1939-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba is. Az illegális kommunista párt akcióiban 1943-tól vett részt. 1944 végén bekapcsolódott az ellenállási mozgalomba. Budapest ostroma után szovjet hadifogságba esett, de rövid idő múlva kiszabadult. Előbb a Budapesti Kábelgyárban és a Budafoki Telefongyárban dolgozott szakmájában, később a Szürke Taxi Vállalat alkalmazottja lett.

Pártkarrierje 1948-ban indult, amikor megválasztották a Magyar Kommunista Párt budafoki bizottságának titkárává, s ugyanakkor lett tagja a Budafoki Nemzeti Bizottságnak is. 1949-ben a MÁVAG párttitkára volt, de ezt a funkcióját nem sokáig töltötte be, mert 1950. februártól már a Budapest VIII. kerületi pártbizottság titkáráként képviselte a Magyar Dolgozók Pártja politikáját. 1950. május 31-én az MDP Központi Vezetősége kooptálta a testületbe, másnap a KV Szervező Bizottságának póttagja lett. Részt vett az Államvédelmi Hatóság tisztii állományát ellenőrző – Farkas Mihály által vezetett

- bizottság munkájában. 1950. június 25-én a budapesti pártbizottság élére állították, egyúttal megkapta a Magyar Nemzeti Függetlenségi Népfront Budapesti Bizottsága elnöki tisztét is (VIII. kerületi első titkársága alatt ugyanezt a tisztséget kerületi szinten viselte). 1950. októbertől állandó meghívottként részt vett a Politikai Bizottság ülésein, az MDP II. kongresszusa (1951. február 25–március 1.) utáni KV-ülésen a Szervező Bizottság rendes tagjává és a PB póttagjává választották. 1951. november 30-án a PB rendes tagja és az 1949–1953 között a legfőbb politikai döntéshozó testületnek számító KV Titkárságának tagja lett. 1952. novemberben elkerült a budapesti pártbizottságról, s a Rákosi Mátyás vezette Minisztertanács elnökhelyettesévé tették meg.

Sztálin halála után a szovjet pártvezetés korrekciókat határozott el a Szovjetunióban és a csatlós országokban egyaránt. Hidas az 1953. június 13-ára Moszkvába rendelt magyar párt- és kormányküldöttség meghívott tagjaként tanúja és alanya volt a magyar vezetés megalázó kioktatásának. A KV 1953. június 27–28-i ülésén kimaradt a Titkárságból, de PB tagságát megtarthatta. Nagy Imre 1953. július 4-én megalakult kormányában a nehézipari, 1954. október 9-étől a vegyipari és energiaügyi minisztériumot vezette, 1954. október 30-án pedig ismét a Minisztertanács elnökhelyettese lett. Tisztét az 1955. április 18-án hivatalba lépő Hegedüs-kormányban is megőrizte, sőt 1956. július 30-ával első elnökhelyettesé lépett elő. A forradalom kirobbanása miatt 1956. október 23-áról 24-ére virradó éjjelen megtartott KB-ülésen kihagyták a PB-ből, kormánytagságát formálisan október 27-én vesztette el.

A november 4-e után hatalomra jutó Kádár-féle vezetés személyét, mint Rákosi feltétlen hívét, tehertételnek érezte. 1956. november 16-án kizárták az MDP utódként megalakult Magyar Szocialista Munkáspártból. Szolgálatra jelentkezése után, 1957. januárban az MSZMP Ideiglenes Intéző Bizottsága arra utasította, hogy korábban megkezdett gépészmérnöki tanulmányait a Szovjetunióban fejezze be. 1957. május 9-én a törvényhozásban bejelentették 1950-től folyamatos parlamenti mandátumáról való lemondását is. Időközben azonban ideológiai fordulat ment végbe: a „Rákosi-Gerő-klikk” bűnei Kádárék szemében jóval hátrébb sorolódtak a Nagy Imre–Losonczy-csoport „árulásával” szemben, s így Hidas is részleges megbocsátást nyert: 1957. júliustól a Kohó- és Gépipari Minisztérium Kereskedelmi Főosztályát vezette 1974. évi nyugdíjazásáig, idővel párttagságát is visszaállították.

FŐ MŰVE

Az agitáció néhány feladata a terv teljesítésében. Szikra Kiadó, Budapest, 1952.

FORRÁS

Az MDP Politikai Bizottsága 1951. november 30-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 53/88. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jspx?ADT_ID=40070&MT=1 (A letöltés ideje 2015. január 15.)

IRODALOM

Segédkönyv a Politikai Bizottság tanulmányozásához. Szerkesztette Nyíró András. Interart Stúdió, Budapest, 1989. 280.

Bölgöny József–Hubai László: *Magyarország kormányai, 1848–2004.* Ötödik, bővített és javított kiadás. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2004. 343.